

O KOBLÍŽKOVĚ

V JEDNÉ CHALOUPCE NA KRAJI LESA ŽIL DĚDEČEK S BABIČKOU. JEDNOHO ŘEKL DĚDEČEK BABIČCE: "BABIČKO, UPEČ MI KOBLÍŽEK, DOSTAL JSEM NA NĚJ VELKOU CHUŤ!" BABIČKA ODPOVĚDĚLA: "RÁDA BYCH TI UPEKLA KOBLÍŽEK, ALE NEMÁM DOST MOUKY."

DĚDEČEK SI ALE VĚDĚL RADY. "BABIČKO, ZAMEŤ NA SÝPCE A VYMEŤ ZBYTKY MOUKY Z TRUHLY." BABIČKA NAMETLA A NAŠKRÁBALA DVĚ HRSTI MOUKY, ZAMÍSILA TĚSTO SMETANOU A UDĚLALA KOBLÍŽEK. TEN USMAŽILA NA MÁSLE A KDYŽ BYL HOTOVÝ, DALA HO NA OKNO VYCHLADNOUT.

KOBLÍŽKOVĚ BYLA NA OKNĚ DLOUHÁ CHVÍLE. SKUTÁLEL SE Z OKNA NA ZÁPRAŽÍ, ZE ZÁPRAŽÍ NA ZAHRADU, ZE ZAHRADY SE KUTÁLEL PO CESTĚ KOLEM CHALOUPKY A DÁL DO LESA.

JAK SE TAK KUTÁLÍ, POTKÁ ZAJÍCE A TEN POVÍDÁ: "KOBLÍŽKU, KOBLÍŽKU, JÁ TĚ SNÍM!" KOBLÍŽEK SE VYLEKAL A PROSIL: "NEJEZ MĚ, ZAJÍČKU, JÁ TI ZAZPÍVÁM PÍSNÍČKU." A NEŽ SE ZAJÍC VZPAMATOVAL, KOBLÍŽEK SPUSTIL:

*"JÁ KOBLÍŽEK, KOBLÍŽEK, PO SÝPCE METENÝ,
PO TRUHLÁCH ŠKRÁBANÝ, SMETANOU MÍSENÝ,
NA MÁSLE SMAŽENÝ, NA OKÉNKU CHLAZENÝ.
DĚDEČKOVĚ JSEM UTEKL, BABIČCE JSEM UTEKL,
A TOBĚ, ZAJÍČKU, TAKY UTEČU!"*